

for ikke ville svare til Forventningerne. Det er forekommet Flertallets Medlemmer besynderligt, at en Tanke som den her omhandlede er kommen frem i vor Tid, da Friheden og dens Fordele gjøre sig gjældende i alle Retninger, da man saa vel har Die for, hvilke heldige følger der vil fremgaa af den frte Bevægelse; man har fundet det besynderligt, at man har villet afspele Grændser for Kapitalen netop paa en Tid, da det synes, at der her i vort Fædreland ikke kan være Træng dertil, efter som det viser sig, at der er Kapitaler tilstede til saa mange og store Foretagender, hvoraf det ene fremkommer og udføres efter det andet. Flertallets Forslag gaar altsaa ud paa at lægge denne Tanke til Side, og dets Vædringsforslag under Nr. 1 er begrundet i, at de Betragtninger, som tale imod en Bessatning af andre Værdipapirer, ikke i det Mindste ikke i samme Grad, tale imod en Bessatning af Præmieobligationer. Disse Obligationer ere jo Papirer, hvormed der er forbundet et Lotterispil. Men vor Lovgivning har jo vedtaget, at Lotteriet hos os betragtes som et Statsanliggende, der giver Staten Indtægt. Lotteriet giver jo Staten Indtægt allerede derved, at den tager en ikke ubetydelig Fordel ved selve Ordningen af Lotteriet og dernæst gennem Stempningen af Lotterisedlerne. En Lotteriseddel stemples med 4 R., og da der til en Serie hører 6 Sedler, og Prisen paa disse er 25 R., saa bliver det et Stempel til 1 pCt., men vi have jo foruden hele Sedler tilsvarende halve, fjerdedels og ottendedels Sedler, tror jeg, og disse stemples paa samme Maade som de hele Sedler. Der hviler altsaa paa de indenlandske Lotterisedler en høj Stempelafgift, nemlig af mellem 1 og 8 pCt., og dette retfærdiggjør i enhver Henseende, at Obligationer, med hvilke der er forbundet Lotteri, ogsaa undergives Stempning her i Danmark. Det er desuden ved Lotteriloven forbudt særskilt at udbyde til Salg Deltagelse i den Lodtrækning, hvortil Præmieobligationer gives Afgang; men, naar det er forbudt, synes det at være rimeligt, at Deltagelse i denne Lotteritækning for den, der er Præmieobligationen, bliver beskattet. Bort Vædringsforslag under Nr. 1 gaar altsaa ud paa at indskrænke

Lovens Omraade til Præmieobligationer. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa at vise, hvorledes Enkeltbederne her slutte sig til Lovforslaget, da jeg ikke tror, det vil være nødvendigt. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Flertallet har troet at burde simplificere Skatlaen, saaledes at vi kun have sat 6 Taxter, der gaa til 300 R. og derover. Jeg vil kun med Hensyn til dette Beløb: 300 R. give den Oplysning, at efter Akt, hvad der har foreligget Udvalget, gives der saa eller ingen Præmieobligationer, der have en højere Værdi end 300 R.; for dette Beløb vil Stempelafgiften være 4 R. og for et Beløb derover 5 R. Mere have vi ikke troet at burde bringe i Forslag, idet vi være bange for, at man ellers Intet skulde faae. — Med Hensyn til Redaktionen skal jeg kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at medens Lovforslaget definerer Præmieobligationer som Obligationer, med hvis Indfrielse der er forbundet en Gewinnfordeling ved Lodtrækning, saa indeholder Udvalgets Flertalsforslag den Udvidelse: „med hvis Forrentning eller Indfrielse“, idet det, efter hvad der foreligger Udvalget, maa antages, at der er Præmieobligationer, ved hvilke Lotterispil tillige er knyttet til Forrentningen. For det Tilfælde, som jeg uregelmæssigt vilde beklage, at ærede Medlemmer ikke ville gaa ind paa Vædringsforslaget under Nr. 1, har Udvalgets Flertal forenet sig om aldeles subfidiært at stille et Forslag under Nr. 2, der modererer Taxten for Obligationernes Stempning. Vi ere nemlig bestemte af den Anskuelse, at den Stempelafgift, der kræves, i ikke saa Tilfælde er for høj, og at den vil virke alt for stærkt tilskyndende til Omgaaelse af Loven. Bort Forslag gaar derfor ud paa at vende tilbage til den samme Taxt, som fandtes i det Rigsdagen i 1865 forelagte Lovudkast, nemlig Taxten for 2den Klasses Stempning. Man vil bedst kunne se, hvilken Betydningen er deraf, og hvilken Fristelse til Omgaaelse der kan opstaa, naar man tager en større Obligation. Vi have dansk-engliske Obligationer til et Beløb af 1000 R., og der gives ogsaa fremmede Obligationer, som lyde paa samme Beløb; lad os antage, at en Mand